

KARÁCSONYI ZSOLT

A visszatérés

Nem beszélnek, nem beszéltek, nem is fognak beszélni róla,
ha divatos, ha nem is lesz az, akkor sem beszélnek róla.
Nem fognak beszélni arról: vadászták őket kiskorukban,
hengerelték középkorukban, öregkorukban, vén korukban,
nem fognak beszélni róla.

Azt gondolják, nincs esély, már esély sincs beszélni róla.
Hiába olvassák a Taót, hogy aki tudja férfi-hatalmát,
mégis őrzi nő-lágyságát, nem fognak beszélni róla,
hiába olvassák, amit költőnők szonettben leírtak,
akkor sem fognak beszélni róla, hogy alázták
lazázva, durván – szóval, tettel és hallgatással is.
Bántották őket férfiak és nők, betegségek és
gépi vírusok, donkanyarok – reménytelenben
lángoló éjek, délutánok, alkoholok
és józanságok. Úgysem fognak beszélni róla.
Az összes feneérzékeny lírai alany, túlhevített
költész, sötét lelkét mutogató versidomár –
ők sem beszéltek róla.

Metaforák, jelek, arcrezdülések, igen, na ennyi
volt, néha, olykor. De ennél többet egyik sem
engedett meg magának. Az utolsó girnyó hipszter,
a legvadabb kőkemény bányász vagy gengszter,
ennél többet nem engedett meg magának.
A falak rég összeomoltak, a bástyák rég a
porba hulltak, de ők a kaput nem nyitották meg.
Az ablakot sem nyitották ki, ültek kocsmákban, munka közben,
egyazon hideg idegközben, de a kaput nem nyitották ki.
Pedig ütötték, verték őket, szívatták mindet iskolákban,
utcasarkon és kisházban, nyugodtan tették, konokul túrták –
senki sem fog beszélni róla.

Hogy elkapták Rómában régen, vagy a seregben, balatoni stégen,
kinyírták őket, ütötték, köpték, címkézték, skatulyába lökték.
Ettől lett mindegyik csak bomlott, vagy komor, rideg és akarnok,
velük mostak fel padlót, rongyot húztak szemükre, és zsinórok
vagy láncok közé bekeverték, túlélési padra vetették,

míg nem látszott már a nevük sem. Vad felejtési kényszerükben
nem is tudták: nincsenek régen, mint tűnt hadak fényei délben!!!

Nem beszéltek a gyalázatról, se acélos félelemszagról,
akár az élők: jöttek-mentek, pusztultak, megint jelentkeztek.
Most visszatérnek: hűlt nyom a hóra,
és nem fognak beszélni róla.